

ΤΡΟΥΘ ΤΩΝ ΚΥΘΗΡΩΝ

ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΩΝ ΕΘΝΙΚΟΦΡΟΝΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

ΠΕΡΙΟΔΟΣ Α ΕΤΟΣ Η
ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 73

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ - ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΚΩΝΣ. ΕΜΜ. ΣΤΑΘΗΣ

ΚΑΡΒΟΥΝΑΔΕΣ
ΙΟΥΛΙΟΣ 1954

ΓΡΑΦΕΙΑ
ΚΑΡΒΟΥΝΑΔΕΣ - ΚΥΘΗΡΑ

ΤΥΠΩΝΕΤΑΙ ΕΝ ΣΠΑΡΤΗ

Ο ΧΡΥΣΟΣ ΒΓΑΙΝΕΙ ΑΠΟ ΤΑΣ ΚΡΥΠΤΑΣ ΕΠΑΝΕΡΧΕΤΑΙ Η ΠΙΣΤΙΣ, Η ΕΥΗΜΕΡΙΑ

Θα σημειώσωμεν ένα περιστατικό, επίκαιρο από τα σχετικώς πολλά που μας παρουστάσθησαν κατά την διάρκεια της εγγραφής εις το τελευταίον εσωτερικόν δάνειον. Μεταφέρουμεν εδώ τον διάλογον που έγινε εν είδει κρυφολειτουργίας στο μικρό γραφείο μου με μία έπισκεπτική ηλικιωμένη και κυροφόρα, προς δε αγράμματους.

— «Μπαρμπα Κώστα ήρθα να με οδηγήσης μυστικά για κάτι όμολογίες που λένε πως πωλούνται τώρα, αν είναι αίγουρες ή μήπως τις φάνε και αυτές σαν τις άλλες τις άναρχαστικές που δεν μας δώκαν τίποτα. Καταλαβαίνεις, από τα βότσα που πούλησα έκαμα λίρες, λοιπόν αν καταλαβαίνεις—γιατί μόνο σε σε να έμπιστεύομαι—ότι δεν θα μου τις φάνε, να πουλήσω τις λίρες να πάω να πάρω».

Με προσοχή την άκουσα. Σαν έλληνες της άνηκτουσας έπως έπρεπε, και έπρόσθεσα: «Να μη λήγης ότι έφαγαν τις άναρχαστικές όμολογίες (του 1922 έννοους) αλλά το Κρά-

τος τώρα που συνήλθε από τας πληγάς του πολέμου, θα τακτοποιήση και τας πάλαι ός ύποχρεώσεις του». Και το αποτέλεσμα ήτο ότι οι λίρες έξεκρυφτήκανε, έγιναν δραχμές και οι δραχμές έγιναν όμολογίες με απόδοσιν. Και προσθέτως κατά τα δίκαια νομοθετήματα που η Σερβική Κυβέρνησις του Στρατάρχου έθέσπισε και που γενική από όλης τας τάξεις του λαού έκφράζεται η εύγνωμοσύνη προς την Κυβέρνησιν μας, αποδίδουν τους καρπούς των. Δεν θα ζητήση από όλγου, άμα τακτοποιηθούν, σιγά σιγά όλα εκείνα που έπηγάσαν από το άπάνθρωπον 18 Νομβρίου, ή χήρα αγρότισσα και ό αγρότης γενικός ούτε λίρες ούτε Άγγλικές ούτε Ιταλικές, όταν πωλήσουν τα βότσα τους ή να άρνοκτασθή τους, αλλά θα παίρνη τις δραχμές του και θα τις τοποθετή εκεί που ήτο κρυμμένος.

Και έτσι επανέρχεται άθωρβως ή πίστις και ή ευημερία.

ΚΩΝ. ΕΜ. ΣΤΑΘΗΣ

ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΗ ΣΤΗΛΗ

ΕΙΣ ΑΚΥΛΑΝ ΚΑΙ ΠΡΙΣΚΙΛΛΑΝ

Χρυσόστομος

ΠΟΙΟΙ ΩΦΕΛΟΥΝ ΤΑΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ

«... Αιότι οι πλούσιοι αλλά φαρδείς δεν θα ήδυναντο να ώρμησουν την εκκλησίαν τόσον, όσον οι πτωχοί, αλλά μεγαλόφρονι. Και κανείς ός μη νομίζει ότι είναι παράδοξον το λεγόμενον, διότι αληθές είναι και από αυτά τα πείγματα αποδεικνύεται. Κιόθεν, ό μόν πλούσιος πολλά έχει τα εμπόδια. Φοβείται ότι τον ολίγον του, δια τους άγρους του, δια τί κτήνη τί του, μήπως του άρμυρέθης τις τι από ταύτα. Και το ότι πολλών είναι κύριος τον κάμνη πολλών να είναι δοδός. Ο πτωχός όμως απηλλαγμένος από ταύτα και ελεύθερος από όλας ταύτας τας λύβας, λέων είναι που πόνος και φρενήρ έχει γενναίαν, και όλα άπονούμενος, εύκολως κινεί όλα τα δυνάμει τας εκκλησίας να ώρμησώσι, είτε να έλέγησιν πράγμα, είτε να επιτιμήσιν είτε εις άναριθμήτους δια τον Χριστόν να υποβληθή ενεχλή-

ρόν ζή και προς την μέλλουσαν απεύδει ζωήν. Και αν την ζωήν τον αυτήν να θυσίαση είναι άνάγκη, και το αίμα του να χυθή δεν θα άσχημή. Δι' αυτό ό τοιοούτος και από τωάννου και από Βισιλέτς και από λαούς, και από όλους δυνατώτερος είναι και πλουσιώτερος. Και δια να μήνης ότι δεν είναι καλόν και το λεγόμενον, άλλ' αληθές, ότι τίποτα δεν έχουσι, όλοι περισσύτερον από όλους δύνανται να έλευθεροστομώσι πόσοι πλούσιοι ήσαν εις τον καιρόν του 'Ηρώδου; Ποσοι δυνάτοισ; Ποιος παρυσίασθη εις το μέσον; Ποιος ήλεγξε τον τύραννον; Ποιος έπηρώτασε του Θεού τους Νόμους παραβιάζόμενος; Από μόν τους επόχους κανείς. Ο δέ πένης και πτωχός, ό μήτε κλήνη, μήτε τσίπεζαν, μήτε στήνην έχων, ό της έρήμην πολίτης 'Ιωάννης, όστος μόνος και πρώτος με πίσαν παρησίαν τον τύραννον ή λέγχε και τους μουζικούς άπεκάλυπτε γ' μους, και δημοσίά όπο τας όφεις όλων και τας ακούς τον κατεδίκασε. Και προς δε τοϋτο πάλιν ό μέγας 'Ηλίας, όστις κανέν περι πλέον δεν είχεν από την μολυτήν του, τον άσπερή και παράνομον εκάτων Άχαιών μόνος ήλεγχε με πολλήν άνδρείαν. Όστε εάν τις ήθελεν πολλήν να έχη δύναμιν, άς άγαπήση την πενίαν, άς καταφρονή την παρυσίαν ζωήν, μηδέν άς θεωρή τον θάνατον. Ούτος όχι από τους επόχους μόνον, σδδε άπό τους άρχοντας, αλλά και άπ' αυτούς τους βασιλείς περισσύτερον θα δυνηθή να ώφελήσιν τας Εκκλησίας.

ΜΕ ΛΙΓΑ ΛΟΓΙΑ

Έκ πασών των άρετών κρατίστη είναι ή συνγνώμη.

Η φτώχεια στην πατριδα είναι εκ πατριόμοις, ό δέ πλούτος εις την άλλην πατρίδα γίνεται πατριδα.

Παντός πράγματος φάρμακον είναι ή έπομονή, αλλά ή έλλειψις έπομονής δεν έχη ούδέν φάρμακον. Τό σωπών είναι σωτηρία. Σω-

ΘΑΝΑΤΟΣ ΕΙΣ ΔΡΥΜΩΝΑ

Την 7ην 'Ιουλίου απέβωσεν εις Λοκωώνα ή εδω-βεστιάη οικόδεσποινα Μαρία Παν. Κασσιμάτη. Η κηδεία της ήλθε έπιβλητική, ό ό τι ή μετασάσα διήρξε μία μεγάλη χριστιανική φροσύνη για τη περφορένιά μας όπου απελάμβανε ιδιαιτέρως εκτίμησως μεθ' όλης της οίκουγενείας της. 'Ημεϊς συνδεόμενοι στενά με τα έκλεκτά της: βλίο όν και εκτιμώντες τα μεγάλα της χριστιανικά προτερήματα με τα όποια ήτο προικισμένη, πιστέψτημεν εις την κηδείαν και με λίγα λόγια άπλά άπεχρηστώσαμεν νήν μετανάσταν και τα όποια δημοσιεύμεν κατωτέρω. Είς δέ τον έν 'Αιωνικήν πολυτίμου φίλον μας κ. 'Αρσένην Κασσιμάτην, τους έδω γυναικούς της και όλην την συγγενικήν οίκουγένειαν άπευθύνομεν θερμά συλλυπητήρια.

Ο ΕΠΙΚΗΛΕΙΟΣ

Αιδεσιμώτατοι έστέ, εύσεβες, 'Εκκλησίασμα.

Με πολλήν πένθημον ήζον μας είδοσάμεν χθές οι καμπίνες του έργατικού και φιλοπροόδου τόφου χωριού δι' μία εδω-βεστιάη γυναίκα, μια οικόδεσποινα μεγάλης χριστιανικής άξιας, μια φιλόσπουρος μάνα που χόροια έπτόλζε το χωριό, ή Σ-βισμία Μαρία Παν. Κασσιμάτη, απέβωσεν.

Και σήμεραν ένα καθήκον έπιβλήμενον έπείλει όχι μόνον εις όσα συγγενικά της όσα ό, αλλά σε πολλό κόπο να δώση το παρόν δια να άποτίση ένα φόρον τιμής έκαυήσεως και άρετής προς την τιμημένη νεκράν και της δώσει τον τελευταίον άσπασμόν, και προς όλην την έντιμον και εύσεβησά την οίκουγένειάν της.

Μετα από κόπο αυτό συμπερίληψόσθα και ήμεϊς οι έλαχίστοι, άναγνωρίζοντες τας μεγάλας χριστιανικές άρετάς της τιμημένης νεκράς Μαρίας Κασσιμάτης, με λίγα λόγια άπλά θα προσπαθήσωμεν να άναμφισπότωςμεν τα καλά της έργα για να χρησιμεύουν για να χρησιμεύουν για ιδιικήν μας μίμνην. Έν δέν είναι σκόπμον έν ζωή να έπαυόνται πέριν του δένοντος οι άνθρωποι όσα καλά άν έκανον, τωάντων μετ' θάνατον έπιβλήσεται να άναμφισπότωςμεν τα καλά και θάνατος έργα, δια ό δια το τούτο ούτο γέννηται ή άλλα εις το καλό έργα και χρησιμεύουν και ως έλεγχος εις τους καλούδουλους και κακούς: ό όποιοι ποικιλοτρόπως βλάπτουν τους συνανθρώπους των.

Γνωρίζομε στα νεανικά της χρόνια, την βλέπει ή κοινωνία, το χωριό φιλόστοργον ούς-γο και υγιές. Η πραγματική χριστιανική άκλου θύφα πιστός τις έντολές του θεού, ζώει με μιά πραγματική εδνότητα. 'Ημεϊς δέν έγνωρισάμεν άσ κουντας αυτήν αλλά ή φύμη των μεγάλων χριστιανικών της προτερημάτων με τα όποια ήτο προικισμένη, έπαυόσθαι σε όλη τη περφορένιά. 'Αλλά της, πρώτης, είλι κρινεται, ή άγάπη προς πάντα συνανθρώπον της, ταπεινότητα χάριτος ίσων με την στολήν της θεόσεως, έλεήμων πάρα πάνω από το δυνατόν, χάρις που νοερώς άναβρίζει τον άνθρωπον μέχρι των ούρανών και μετ' έβισε το χάρισμα αιδό στα τέκνα της και συνεχώς άναγγέλλονται τα παντοειδή βιοτήματα των. Και μακράν από όλης ιός διαβολικής σκευωρίας των πονηρών ήμερών.

Ποιέ δέν ήτοσθη να βγή από το στόμα της φράσις που να πληγώ

πήσας μετενόησα άπαξ. 'Ομιλήσας μετενόησα πολλούς.

Η ήδονή διαφέρει από την άδνηχίαν κατά τοϋτο: ή μόν ήδονή έκφράζεται, ή δέ εδνυχία σεν-που-λιέται.

ση συνανθρώπον της.

Με τα έφόδια αυτά, τα άπορρήγια για κάθε έλληνίδα, σύζυγο και μητέρα, αν θέλη να σταδιοδρομήσιν κατά τας έντολές του θεού, προχωρή έ βοηθός άδαμαντίνου συζύγου και πατρός και άπορρώνεται εις την άνατροφήν των τέκνων της και καταρθώνει έν νοουθεσία Κυρίου και δημιουργεί βλαστόν: έκλεκτους, έλληνες πατριώτες γνησίους, που έτίμησαν και το Νησί μας και την 'Ελλάδα μας και έδω και εις την ξένην, κατόρθωμα που άνήκει άποκλειστικώς στην μητέρα.

Είς το στάδιον αιδό κρίνεται ή άξία της έλληνίδος συζύγου και μητέρας. 'Εκεί της δίδεται ή έίκαυια να έξωτερικεύση την άξίαν της. 'Ιδού μπροστά μας παράδειγμα ζωτανό δι' όλης τας γυναίκας.

Αιότι είναι οι άγώνες οι χριστιανικοί, αυτά είναι τα έργα, που προκαλούν τον θαυμασμόν της κοινοίας, την άγάπην, την εκτίμησιν. Αυτά είναι που άποθανάτιζον τα άστρα.

Τα δόλια τεχνάσματα, οι ύπερηφάνειαι, οι έγωισμοί σαν την άσπρη διαλύονται και έρχεται ή ώρα αιδή του θανάτου και τί άπολογισμό θα παρουσιάσωμεν;

Ας νοηθεύει ή στιγμή αυτή πάντας, άς μάς υπενθυμίζει ότι είτε πλούσιοι είτε ίσχυροί σήμεραν και δυνάσται των άδυνάτων, είτε πλεονέκτοι και άδικοι, θα έρθη και το νήμα της ζωής: θα κοπή και το σερκίον θα τοποθετηθή σε δούσανίδι, όπως ή προκειμένη περί πτωχούς.

Ας εύχαριστούμεν έκ παρällήλου οι θεοφρόντες ζώσι σύζυγοι και μητέρες, μιμούμεναι την Μαρίαν Κασσιμάτην, και μπορούν να έλπιώσθαι ότι άμάρτητος πλέκεται ό στέφανος δια να στεφανώσθαι τις χριστιανικός των πράξεις και όλα τα θεία έργα των.

Τιμημένη νεκρά Μαρία Κασσιμάτη. Ελογάσθη: σαν ήρωή: έλληνική. Απέδωσεν στη κοινωνία όα ήτο άνθρώπινος δυνατίν να προσφέρη. 'Εδημοσίωσεν άναρχωνίλους λιθους του 'Ελληνικού οικόδομήματος. 'Ετιμήσεν και έδόξισεν την οίκουγένειάν σου, το χωριό μας το Νησί μας. 'Η μνήμη της ή δόξη πτερυγίζου και σε στεφανώνουν για τους χριστιανικούς και 'Εθνικούς άγώνας σου. 'Η έν γένει πολιτεία σου είναι ένα αξιο μνήσεως παράδειγμα για κάθε μητέρα.

Συγγενεϊς, φίλοι και γνωστοί θα σε ένθυμώσθαι και με σβισμό θα όμιλουν για το όνομά σου.

Ο Δίκαιος κριτής θα σάς άποδώσιν της Δικαιοσύνης τον Στέφανον το δέ χόμα που θα σε σκεπάσθαι να είναι έλαφρό. 'Αμήν.

Διά Δικτάγματος άπενημήθη το άναμνηστικόν μετάλλιον 'Εθνικής 'Αντιστάσεως 1941-45 εις τον άγαπητόν συνεργάτην μας και έγκριτον των 'Αθηνών δικηγόρον κ. Ξενοφώντα 'Ι. Χατζηοκράντων, δια τας έξαιρετικές υπηρεσίας τας όποιάς προσέφερε κατά την διάρκεια της κατοχής εις την 'Εθνικήν 'Αντίστασιν.

Συγχαίρομεν από βάθους καρδιάς τον φίλτατον κ. Ξενοφώντα Χατζηοκράντων δια την δικίαν επιβράβεισιν ήτις τώ προεγένετο παρ' α τώ Κράτους δια τους πολυτελείς και ώραίους άγώνας τους έπείους ούτος διεξήγαγεν.

ΣΗΜΕΙΩΜΑΤΑ

Πώς κτυπιέται ό φτωχός άγρότης.

Είναι γεγονός ότι ό λαός στην 'Ελλάδα είναι κατ' ουσίαν διηρημένος εις τάξεις. Η κατωτάτη φυσικά είναι ή άγροτική τάξις. Την τάξιν αυτήν καίτοι ή Νομοθεσία άρκετά την προστατεύει, παρ' όύτο είναι γεγονός ότι δπου και αν παρουσιασθή ζητήμα σπουδαίον, άφορών τον άγρότην, τα πάντα θα κινήσθαι για να τον άδικήσουν, να τον άπογοητεύσουν, και για να μην μπορέγ να χρησιμοποιηθή ως παράδειγμα. Δύο τρόποι εφαρμόζονται εις τας περιπτώσεις αυτές. Ο πρώτος τρόπος που συχνά πληρώνει τα οπαμένα ό φτωχός άγρότης είναι ή άγνοια νόμου, και ό δεύτερος τρόπος είναι διανό άγρότης άντιληφθή ότι άδικείται και διαμαρτύρεται, προσπαθεί πλην τελικώς του το φέρουν όλα καπάλι διότι τα πάντα κινούνται και συνδέονται σαν την αλυσίδα όλοι έκείνοι που άναγκαστικώς θα περάσθαι από τα χέρια τους, μελετούν και συμβάλλουν πως θα δώσουν χριστιανικήν ή βολήν να πνίξουν το δίκαιον, να θριαμβεύσουν να έπιβληθώ. να εκδικηθώ. Αυτή είναι ή πραγματική κατάστασις. Δυστυχώς δέν δύνασθα σήμερον να όμιλήσωμεν με άνοικτα χαρτιά διότι ξερωμεν ότι θα τεθώμεν εις το δόλιον του κατηγορουμένου και πρέπει να έχωμε χρήματα. Ο Στρατάρχης Παπάγος είναι ό μεγαλύτερος Κυβερνήτης της 'Ελλάδος, είναι ό ένιμώτερος έλλην, όπως είπεν ό Βάν Φλίν, αλλά που να προφθάσθαι; Ο άλλος κόσμος δέν άπολαμβάνει άμέσως έκ της διακυβερνήσεώς του διότι τα ζητήματα του δέν φθάνουν, ούτε διακαίολογούνται να φθάσουν εκεί ψηλά. Ο τύπος που σαν την άλεσκή μυήσεται καίτοι αλλά χρειάζεται χρόνος. Εφαρμόζεται δηλαδή το ρητό του Καρυκάκη. «Μονά ή ζυγά πάντα δικά τους». Και σιχίζου τα ιμάτιά τους διό οι καυμένοι οι καλοί άνθρακοι! κόπονται να άγανίζονται δια τα συμφέροντα των άπλών άγροτών. Και τα σκληρά άποτελέσματα είναι αυτά που βλέπουμε για την περίφερέα μας τοϋλάχιστον. Άγανακτισμένος ό κόσμος να προσπαθή να εκπαιδευθή για να μη γυρίση ποτέ. 'Ελπίζω εις το μέλλον να μέρσω να φέρω εις την δημοσίαν όρισμένα περιστατικά επί του παρόντος σημειώματος.

Εκείνο που μάς σιγματοίση. Η καταστροφή της τομάτας Σταύρου Νοταρά.

Δέν μπορεί ό άπλος άνθρωπος ό άμερόκλητος, να έμπαδύνει σε μερικά έτηρωπα που παρουσιάζονται συχνά πυκνά στο μικρό περιβάλλον του Νησιού μας. Έχομε νωπά και πρόσφατα διάφορα γεγονότα, τα πλείστον καρπός, έγωισμοού, σόν έμπαθείας. Και ό άντικειμενικός σκοπός να κολοβάσουν το όρατόν, να έπιβληθώ. να εκδικηθώ. Οι κατ' άμορφην νομιζόμενοι άριστοκράται, ίσχυροί, έξυπνοί και σπουδαίοι έξωτερικεύον τα κρυβόμενα εις τον έσωτερικόν των βόθρον προκοδείλια διανοήματα των, πλην εις μάτην κοπιούν. 'Αλλά τα νέα κρούσματα πάλιν είναι άνευ προηγουένου. Η έντιμος και εργατική οίκουγένεια του κ. Σταύρου Π. Νοταρά, εργάζεται σκληρά να παράγη, να παρουσιάσθαι τις πρώτες τομάτες στο Τσιρίτο όπως πάντοτε. Οι κηφήνες όμως διότι μόνον κα

Η έσρη της Πολιούχου μας 'Αγίας 'Ελένης 'Ιη Αθροούστων έφθασε. Ο εύσεβής Κυβερνήτης λαός, άς ανέλθη με εκτίμειαν στο 'Ιερό Βήζο. Θα εκκληρώσθαι ένα χριστιανικόν καθήκον και θα έχη και θα έχη μία ήμερα χαράς, άκαταύστεως, μακράν της βιολής, μακράν της μεταύτησης. Γενικό σύνθημα: ΟΛΟΙ ΤΗΝ 'ΙΗΝ ΑΥΤΟΥΣΤΟΥ ΣΤΗΝ ΑΓΙΑΝ ΕΛΕΣΑΝ.

Και άφού άπαξ κατεφρόνησεν την ζωήν την πρόσκαιρον, όλα προθύμως και με πολλήν την εύκολίαν κάμνει. Αιότι και τί φοβείται ειπέ μου. Μήπως του άρμυρέθην τα χόρμια; 'Αλλά δέν δύναται να λέγθι τοϋτο. 'Αλλά μήπως την πατριδα του στερήθι; 'Αλλά όλη ή γή πόλης ιδιική του είναι. 'Αλλά μήπως του όλιγοστεύσθαι τις την τροφήν και τους άποφρογούς; 'Αλλά και όλα ταύτα, άπαρρηγώς εις τον οδον-

ΣΥΝΤΟΜΟΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

—Την 8ην Ιουνίου ε. ε. συνεδρίασε εις δ' αλάσων το Ελεγκτικό και εξέδωκε διατάξεις διατάξεις. Αι περισσότεραι συνεββήθησαν.

—Οι αδελφοί Δαπόντε επ'εξέτειναν τον ηλεκτροφωτισμόν και εις Κηφίλι με κλάς επιτυχίας.

—Είς Χώραν κυζείται μεγαλοπρεπής οικοδομή, το δευτερό πύριον, ανώθεν του αστυνομικού κειμένου του κ. Νικολάου Δαπόντε. Το κτίριον κυζείται δι' ειδικών τιμημεντοβίων το πρώτον εισαχθέντων εις Κυθήρας.

—Γίνεται παλιν εξιγωγή σφυγίων διά Παφίαν δ' αλάς συνήθως συμβαίνει κατ' έτος την εποχήν αυτήν.

—Το κόστος της ζωής ευρίσκεται σταθεροποιημένον εις τα αυτιά επίπεδα μη υποστάν ουδέναν αύτιον μεταβολήν εις τας τιμάς κατόπιν της αναπροσαρμογής της οφιστικής. Ελαφρώς ηύξημενα είναι τα φοιτητικά ημερομίσθια.

—Οι επιχωρηματικοί Αβδίου δ' αλάς Κισμιάτη, κτισσασκάζουν την εντόνισμα δι' οικοδομικάς εργασίας.

—Είς Κερματό εφορτάθη μεγ' αλυσίδω ή ένοχη της Άγριας Τελέως. Είς την εφορτήν παρέστη ο Πρόεδρος Κυθέρων κ. Δημ. Σαύρας.

—Προηγέθησαν αι εικόνες των Αποστόλων και του Μωσίου Αιωνίου δι' το τέλει της Άγίας Έλέσης. Ο, έχει δημοσιευθή την διακρίνην επ' οφειλν οι Κυθηριοί Καλαφρονίως τηφρονείδι της Κας Άννας Σαφούς.

—Άγνωστος έπληξε εις την Πιλοπόλιν και εις το περιβόλι του κ. Σαυράου Η. Νταρά και του έξεμεισε 100 τομ. έλ. της Άγίας Τριάδος. Αι τομ. έλ. αυτες ήσαν γαυαίες κισπών και άρχισαν να κοκκινίζουν. Σε μια άπο τις τομ. έλ.

φενόβιοι κηφήνες σκέπτονται και κάνουν αυτά τα πράγματα, παρακολουθούν, φθονούν το περιβόλι της εργατικής αυτης οικογενείας. Και οι κάνουν; Πήγαν την νύκτα και ξεριζώσαν ένα τομ. αυτες εις προύμ. έμμερες που είχαν έτοιμον σχεδόν τον καρπό. Τώρα ο άνθρωπόμορφος αυτος κροάδευλος τι υποχρέωσιν ήσ' άνθη από το άπορρόπαιον αυ το έγκλημα; Εφορτάθη το πάθος του; Διά να δηλωσωμεν περ' αυτης συνειδήσεως περιγεύει διότι εάν ήπληξε δεν θα έγινε, καλόν όμως θα ή'ν να ανακαλυφθή και επιβληθόν σκληραί κυρώσεις διότι το κροάδα αυτό δυ νατόν να έχη άλλα επανόλυστα προς τελ. τιν άπαγορεύειν και καταστροφής της; καλής προσπαθείας διά την παραγωγή. Δεν μπορεί δέ και χειρότερο σίγμα που μάς φέρει εκ των έργων μας αυτών εις ήμιαγγράφιν κατάστασιν.

Διά τό ΤΕΒΕ. — Η σύνταξις του Κυθηρίου Γ. Τριμάρκη

Παρακολουθεί ο κόσμος τας εργασίας του ΤΕΒΕ, όπως θεσπισθή υποχρεωτική ή εισφορά παντός επαγγελματιού ασχέτως πληθυσμού διά την ασφάλειαν. Είς αυτό ή Κυβέρνησις ή εκ του λαού και διά τον λαόν εργαζομένη, θα άποφασίση το καλλίτερον και ουδείς λόγος χωρεί. Υποβάλλομεν μόνον ένα ερώτημα προς το ΤΕΒΕ. Αφού άπαξ εισπράττει έχει υποχρέωσιν και να πληρώσ. Ο υποδηματοποιός Γω. Ταυβάνης εκ Μυλοποτάμου Κυθέρων έχει υποβάλει τα άκαιολογητικά του από το 1943. Το 1950 του έπέστρεψαν δρ. 196. 800 ως άχρεωστέως πληρωθείσαι δι' εισφοράς. Ένώ επερίμενε την σύνταξιν, του έκοινοποιήθη τον έγγραφον δι' όφειλει 7 342 000. Διαμαρτυρείται, γράφει αυτην ποδός το ΤΕΒΕ. δι' έχη λάθος. Το ΤΕΒΕ. δεν άπαντά. Άναγκαστικώς καταλήγει εις τα δικαστήρια. Μα επιβάλλεται να εκτελή τας υποχρεώσεις του.

εμετρήθησαν 54 τομάτες.

—Ο έρνος ύπερ των έργων συνεκρίθη εις τας κοινότητας της Νήσου.

—Αφίχθησαν τα άναμενόμενα κιβώτια με παπούτσια εκ του Φιλανθρωπικού Οργανισμού ΚΟΡΣΟ Νέας Ζηλαντίας και θα διανεμηθούν εις τους πτωχότερους. Τα ληφθέντα είδη ήμεισίου και υποδήσεως άπαντα μεταχειρισμένα, είναι ήμισιους τεμάχια 416 και παπούτσια ζεύγη 220, άναλυόμενα ως άκολουθως: Άνδρικά παλτά 33, άνδρικά σιγκάκια 41, Παλτά Γυναικεία 44, Φορέματα Γυναικεία 20, Φορτίες 23, Νυκτικά διάφορα έσώρουχα 121, Μιλούζες πλέκτινες και λινές 62, Ζιζάντες 10, Παντελόνια άνδρικά 20, Παιδικά 30, Παιδικά 3, Κοΰκοι 3, πουκάμισα 2, Γκέκα 2. Άνδρικά παπούτσια ζεύγη 17, Γυναικεία παπούτσια ζεύγη 118 και παιδικά ζεύγη 85. Έν κισφ' θα δημοσιευθούν τα όνόματα των οικογενειών εις ά. έ. δόθησιν.

—Τα Δημοτικά σχολεία την 27 Ιουνίου διέκοψιν τα μαθήματα διγνώσαντα την ήμεραν αυτήν ώς όποις σχολικάς έορτάς.

—Επί τη δ' αλαστική έφορτή της Α. Μ. του Βισιλέως μετ' έτελεσθήσαν δοξολογία εις τας Κοινότητες.

—Ασχηθ' το άναμενόμενον μνημόνιον διά των άνωτισμένων και ο κόσμος όλος περιμένει να το χρησιμποιή. Το μετρον αυτό θα άνακομίσθ' τον άγρότην συνάμει δέ και τον βόις από σκληρόν και έπιπνον έργασιον, διωκ' ήτο το μέτρο σήμερον αυτίμη άλυσισμα.

—Ενοργηθείσης έκλογής. Επ' αλαστικής Μορτίων πορεύμενιν τα αυτά πρόσωπα. Είς την έτεροπλην Άγίας Μόης έποστειθή εις άντικατάστασιν του Ιωάννου Θ. Τζιν νε δ' εκ Πιτσιναϊκων εργασιών κ. Νικόλαος Γ. Καλλιγερός Μπαγιώκος. Επ' αλαστικήν έπ' αλαστικής έκλογής εις όλας τας έκκλησιας της Νήσου.

—Η Βισιλικούλα Γερωνόμου Τζιννε εξ Άγίου Πάου εφορτήν πνιγμένη. Η άστυνομία ένεργεί άνακρίσεις και συνεχίζονται, όταν το φύλλον στέλλεται προς έκτύπωσιν.

—Τα καθηγητικά σχολεία εργάζονται και μορφώνουν την νεότητά. Ο συμπαιδαγωγός Θεολόγος κ. Άβελίτης διευθύνει εις Χώραν 3, ήτοι Άντιστον, Μεσσίον και Κισμιάτην. Ο αυτ. Ιερέας Αβδίου Άνδρέας Καλλιγερός διευθύνει Κισμιάτην Κ. Σ. εις Αβίδι. Και ο Ιερέας Πάτρος Εφθύμιος διευθύνει 1) Μεσσίον Οίκον Σχολήν με 40 μαθητάς, 2) Κισμιάτην Κισμιάτην με 35 μαθητάς, 3) Κισμιάτην Πιτσιναϊκων με 27 μαθητάς, 4) Κισμιάτην Μορτίων με 24 μαθητάς και 5) Μυλοποτάμου με 35 μαθητάς.

—Ο Γ' ώμοτος Βενέσης άνέλβε

τη ένταλή των ένδιωφερόμενων να μεταβή εις Τήνον να παραλάβη 8 γυλακτοφόρους άγκλάδας α' δι' τιν προορίζονται διά τιν Νησί μας.

—Η Άγροτική Τριπλή έδωκε σχετικήν πίστωση. Το κόστος δα τίθεται γύρω στα 4—5 εκατ. έκάστη.

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ

Διά τον κ. Νομάρχη

Κατόπιν οικονομικής άρωγής του ύπουργείου Έσπερικών από χυήματα των κεφαλαίων Δημ. Επενδύσεων έστελλούνται πλείστα έργα εις διωφύρους κοινότητας του Κοάτους βίσει του προγράμματος «Μικρών κοινωφελών έργων». Ταύτα παρέχονται υπό μορφήν «Πρόνοια Έργασίας» ή υπό μορφήν Δανείου. Διά των χρημάτων τούτων (άνα πολλίμους άνέρχονται εις 40—80 έκ.ατ.) έπετεύχθησαν έργα εις τας κοινότητας του κράτους (δρόμοι, έργα ύδρευσεως κλπ.)

Νομίζομεν ότι και αι κοινότητες του νησιού μας θα τύχουν της έν λόγω οίκ. άρωγής; δεδομένου μάλιστα ότι αι πλείστα των κοινότητων τούτου φυτίζουσιν.

Η ΑΓΡΟΤΟΛΕΣΧΗ ΛΙΒΑΔΙΟΥ

Την 30ην Μαΐου 1954 έγινον το έν Λιβαδίω τά έγκαίνια της Άγροτολέσχης την όποιαν είβεν την εύγενή καλοσύνην να ιδρύσθ' το τόνον προοδευτικόν και εύεργετικόν διά την Ελλάδα Έθνικόν Ίδρυμα.

Πλήθος πολύ εξ άμφοτέρων των φύλων συνέρευσεν εκ των περίεχωρίων και της πόλεως. Μετά τον άγισμόν, κατά τον όποιον άνεπυφθησαν ειχαί ύπερ του ίδιου του Προέδρου του Έθνικού Ίδρυματος, Α. Μ. του Βισιλέως Παύλου και των διευνόντων και ύπηρετούντων το Έθνικόν Ίδρυμα, ώμίλησαν ή Διευθύντρια της Άγροτολέσχης Δίς Έλένη Κισμιάτη, ο Διευθυντής του Δημοτικού Σχολείου Λιβαδίου, ο Γεωπόνος κ. Γεώργιος Καλλιγερός και ο καθηγητής κ. Άθανάσιος Άεβρινης οι όποιον άνέπτυξαν τον σκοπόν της Άγροτολέσχης, τον μεγάλον αυτης προορισμόν και την μεγάλην ώφέλειαν ή όποία θα προκύψ' εξ αυτης. και έζητοκωλύγασιν πάντες ύπερ των διευνόντων και ύπηρετούντων το Έθνικόν Ίδρυμα.

Έταίτοι τα μαθήματα γίνονται γίνονται κανονικά: υπό της άσπιδος Κισμιάτη και του Γεωπόνου κ. Καλλιγερού, αλλά ή δέ είναι και εκ των δύο φύλων οι όποιοι προσέρχονται και έπαυλόνται των μαθημάτων αυτών οι καρποί των όποιων ήεν θα βρυσθύνον να φανούν.

Ο λόγος της διδ. Κισμιάτης έ

χει ύπαι:

Αξίωμα κίριος και κίριος μου,

Θέλωσα δι' άλλων να είς έκ

φύσιν την λήρη μου ευχόμενα

και έκανον την διά το άνεριστον

ένδιωφερόντων όλων, το όποιον από

πολλών έξεσπλησθήν χάρων αυτου

του σκοπού τον όπ' τιν σήμερον βλέ

πομεν ή η έκκληρηόμενον, άπερ

τον σήμερον προς όλους σας έπ' ευ

καίριω ή πανηγυρίω ήμερας των

έγκαίνιων της Άγροτολέσχης ως Δι

εσθ' ιστα αυτή, εκ μέριος της Σα

βιστής. Επ' αλαστικής, ιδιαιτερος δέ

το Έθνικόν μας Ίδρυμα, τας

θεομας όλων μας ευχόμενα.

Θέλωμεν έπιση: ιδιαιτερος: να

επ' αλαστικής έπ' αλαστικής: να

επ' αλαστικής έπ' αλαστικής: να

επ' αλαστικής έπ' αλαστικής: να

επ' αλαστικής έπ' αλαστικής: να

επ' αλαστικής έπ' αλαστικής: να

επ' αλαστικής έπ' αλαστικής: να

επ' αλαστικής έπ' αλαστικής: να

επ' αλαστικής έπ' αλαστικής: να

επ' αλαστικής έπ' αλαστικής: να

επ' αλαστικής έπ' αλαστικής: να

επ' αλαστικής έπ' αλαστικής: να

επ' αλαστικής έπ' αλαστικής: να

επ' αλαστικής έπ' αλαστικής: να

επ' αλαστικής έπ' αλαστικής: να

επ' αλαστικής έπ' αλαστικής: να

επ' αλαστικής έπ' αλαστικής: να

επ' αλαστικής έπ' αλαστικής: να

επ' αλαστικής έπ' αλαστικής: να

επ' αλαστικής έπ' αλαστικής: να

επ' αλαστικής έπ' αλαστικής: να

επ' αλαστικής έπ' αλαστικής: να

επ' αλαστικής έπ' αλαστικής: να

επ' αλαστικής έπ' αλαστικής: να

επ' αλαστικής έπ' αλαστικής: να

επ' αλαστικής έπ' αλαστικής: να

επ' αλαστικής έπ' αλαστικής: να

επ' αλαστικής έπ' αλαστικής: να

επ' αλαστικής έπ' αλαστικής: να

επ' αλαστικής έπ' αλαστικής: να

επ' αλαστικής έπ' αλαστικής: να

επ' αλαστικής έπ' αλαστικής: να

επ' αλαστικής έπ' αλαστικής: να

επ' αλαστικής έπ' αλαστικής: να

επ' αλαστικής έπ' αλαστικής: να

επ' αλαστικής έπ' αλαστικής: να

επ' αλαστικής έπ' αλαστικής: να

επ' αλαστικής έπ' αλαστικής: να

επ' αλαστικής έπ' αλαστικής: να

επ' αλαστικής έπ' αλαστικής: να

επ' αλαστικής έπ' αλαστικής: να

επ' αλαστικής έπ' αλαστικής: να

επ' αλαστικής έπ' αλαστικής: να

επ' αλαστικής έπ' αλαστικής: να

επ' αλαστικής έπ' αλαστικής: να

επ' αλαστικής έπ' αλαστικής: να

επ' αλαστικής έπ' αλαστικής: να

επ' αλαστικής έπ' αλαστικής: να

επ' αλαστικής έπ' αλαστικής: να

επ' αλαστικής έπ' αλαστικής: να

επ' αλαστικής έπ' αλαστικής: να

επ' αλαστικής έπ' αλαστικής: να

επ' αλαστικής έπ' αλαστικής: να

επ' αλαστικής έπ' αλαστικής: να

επ' αλαστικής έπ' αλαστικής: να

επ' αλαστικής έπ' αλαστικής: να

επ' αλαστικής έπ' αλαστικής: να

επ' αλαστικής έπ' αλαστικής: να

επ' αλαστικής έπ' αλαστικής: να

επ' αλαστικής έπ' αλαστικής: να

επ' αλαστικής έπ' αλαστικής: να

επ' αλαστικής έπ' αλαστικής: να

επ' αλαστικής έπ' αλαστικής: να

επ' αλαστικής έπ' αλαστικής: να

επ' αλαστικής έπ' αλαστικής: να

επ' αλαστικής έπ' αλαστικής: να

επ' αλαστικής έπ' αλαστικής: να

επ' αλαστικής έπ' αλαστικής: να

επ' αλαστικής έπ' αλαστικής: να

επ' αλαστικής έπ' αλαστικής: να

επ' αλαστικής έπ' αλαστικής: να

επ' αλαστικής έπ' αλαστικής: να

επ' αλαστικής έπ' αλαστικής: να

επ' αλαστικής έπ' αλαστικής: να

επ' αλαστικής έπ' αλαστικής: να

επ' αλαστικής έπ' αλαστικής: να

επ' αλαστικής έπ' αλαστικής: να

επ' αλαστικής έπ' αλαστικής: να

επ' αλαστικής έπ' αλαστικής: να

επ' αλαστικής έπ' αλαστικής: να

επ' αλαστικής έπ' αλαστικής: να

επ' αλαστικής έπ' αλαστικής: να

επ' αλαστικής έπ' αλαστικής: να

επ' αλαστικής έπ' αλαστικής: να

επ' αλαστικής έπ' αλαστικής: να

επ' αλαστικής έπ' αλαστικής: να

επ' αλαστικής έπ' αλαστικής: να

επ' αλαστικής έπ' αλαστικής: να

επ' αλαστικής έπ' αλαστικής: να

επ' αλαστικής έπ' αλαστικής: να

επ' αλαστικής έπ' αλαστικής: να

επ' αλαστικής έπ' αλαστικής: να

επ' αλαστικής έπ' αλαστικής: να

επ' αλαστικής έπ' αλαστικής: να

επ' αλαστικής έπ' αλαστικής: να

επ' αλαστικής έπ' αλαστικής: να

επ' αλαστικής έπ' αλαστικής: να

επ' αλαστικής έπ' αλαστικής: να

επ' αλαστικής έπ' αλαστικής: να

επ' αλαστικής έπ' αλαστικής: να

επ' αλαστικής έπ' αλαστικής: να

επ' αλαστικής έπ' αλαστικής: να

επ' αλαστικής έπ' αλαστικής: να

επ' αλαστικής έπ' αλαστικής: να

επ' αλαστικής έπ' αλαστικής: να

επ' αλαστικής έπ' αλαστικής: να

επ' αλαστικής έπ' αλαστικής: να

επ' αλαστικής έπ' αλαστικής: να

επ' αλαστικής έπ' αλαστικής: να

επ' αλαστικής έπ' αλαστικής: να

επ' αλαστικής έπ' αλαστικής: να

επ' αλαστικής έπ' αλαστικής: να

επ' αλαστικής έπ' αλαστικής: να

επ' αλαστικής έπ' αλαστικής: να

επ' αλαστικής έπ' αλαστικής: να

επ' αλαστικής έπ' αλαστικής: να

επ' αλαστικής έπ' αλαστικής: να

επ' αλαστικής έπ' αλαστικής: να

επ' αλαστικής έπ' αλαστικής: να

επ' αλαστικής έπ' αλαστικής: να

επ' αλαστικής έπ' αλαστικής: να

επ' αλαστικής έπ' αλαστικής: να

επ' αλαστικής έπ' αλαστικής: να

επ' αλαστικής έπ' αλαστικής: να

επ' αλαστικής έπ' αλαστικής: να

επ' αλαστικής έπ' αλαστικής: να

επ' αλαστικής έπ' αλαστικής: να

επ' αλαστικής έπ' αλαστικής: να

επ' αλαστικής έπ' αλαστικής: να

επ' αλαστικής έπ' αλαστικής: να

επ' αλαστικής έπ' αλαστικής: να

επ' αλαστικής έπ' αλαστικής: να

επ' αλαστικής έπ' αλαστικής: να

επ' αλαστικής έπ' αλασ